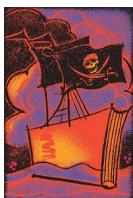

Паулу Коелю[1]

В края на 50-те и през 60-те години на XX век в бившия Съветски съюз много книги, които поставяха под съмнение политическата система бяха започнали да се разпространяват тайно в мимеографирана[2] форма. Техните автори никога не спечелиха и пукната парà от хонорари. Напротив, те бяха преследвани, осъждани от официалната преса и изпращани на заточение в прословутите сибирски лагери ГУЛАГ. Въпреки това те продължиха да пишат.

Защо? Защото те имаха нужда да споделят това, което чувстваха. От Евангелията до политическите манифести, литературата позволяваше на идеите да пътуват и дори да променят света.

Нямам нищо против хората, които изкарват пари от своите книги; аз по този начин си изкарвам прехраната.

Но вижте какво се случва сега. Законът за спиране на онлайн пиратството (*Stop Online Piracy Act – SOPA*) може да подрие Интернет. Това е РЕАЛНА ОПАСНОСТ, не само за американците, но и за всички нас, тъй като законът – ако бъде одобрен – ще засегне цялата планета.

И как да се чувствам по този въпрос?

Като автор, аз би трябвало да защитавам „интелектуалната собственост“, но не го правя.

Пирати от целия свят, обединявайте се и плагиатствайте всичко, което някога съм писал!

Добрите стари дни, когато всяка една идея е имала притежател, са си отишли завинаги. Първо, защото всичко, което всеки прави е да рециклира същите четири теми: любовна история между двама души, любовен триъгълник, борбата за власт и историята на едно пътуване.

Второ, защото всички писатели искат това, което те пишат да се чете, независимо дали във вестник, блог, брошура или на стена.

Колкото по-често чуваме една песен по радиото, толкова повече желаем да купим компакт диска. Същото е и с литературата.

Колкото повече хора „пиратстват“ една книга, толкова по-добре. Ако харесат началото, те ще купят цялата книга на следващия ден, защото няма нищо по-уморително от четенето на дълги пасажии от текст на компютърния екран.

1. Някои хора ще кажат: *Вие сте достатъчно богат, за да си позволите вашите книги да се разпространяват безплатно.*

Това е вярно. Аз съм богат. Но желанието да правя пари ли беше онова, което ме накара да пиша? Не. Семейството ми и моите учители, всички те казваха, че няма бъдеще в писането. Аз започнах да пиша и продължих да пиша, защото ми доставяше удоволствие и придаваше смисъл на моето съществуване. Ако парите бяха мотива, аз можех да спра да пиша много отдавна и да се спася от излагането на неизменно отрицателната критика.

2. Издателската индустрия ще каже: *Артистите не могат да оцелеят, ако не са платени.*

През 1999 г., когато бях издаден за първи път в Русия (с тираж от 3 000 бройки), страната страдаше от тежък недостиг на хартия. Съвсем случайно открих „пиратско“ издание на „Алхимикът“ и го публикувах на моята уеб страница.

Една година по-късно, когато кризата беше преодоляна, аз продадох 10 000 копия от печатното издание. До 2002 г. имах продадени един милион копия в Русия, а сега имам продадени над 12 милиона.

Когато пътувах през Русия с влак, се запознах с няколко души, които ми казаха, че са открили за първи път моята работа чрез „пиратското“ издание, което съм публикувал на моя уебсайт. В наши дни аз поддържам „Пиратски Коелю“ уебсайт, предоставящ препратки към всички мои книги, които са налични в P2P[3] сайтовете.

А моите продажби продължават да растат – близо 140 милиона копия в целия свят.

Когато сте изяли един портокал, вие трябва да се върнете в магазина, за да си купите друг. В този случай има смисъл да се плаща на място.

С предмет на изкуството вие не купувате хартия, мастило, четка, платно или музикални ноти, а идеята родена от комбинация на тези продукти.

„Пиратството“ може да действа като въведение в работата на артиста. Ако ви харесва неговата или нейната идея, тогава вие ще искате да я имате у дома си; добрата идея не се нуждае от защита.

Останалото е или алчност, или невежество.

Превод: Александър Величков

---

[1] Coelho, Paulo. *My Thoughts on S.O.P.A.*, 20 January 2012. Оригиналният текст на статията е достъпен на адрес: <http://paulocoelhoblog.com/2012/01/20/welcome-to-pirate-my-books/>

SOPA (*Stop Online Piracy Act*) е американски проектозакон предложен от републиканеца Ламар Смит, който на теория трябва да се бори с пиратството и да защитава авторските права, но на практика дава широки правомощия на САЩ да цензурират съдържанието на Интернет във всяка точка на света единствено със заповед на щатския главен прокурор. Дебатът по SOPA и подобния на него проектозакон PIPA (*Preventing Real Online Threats to Economic Creativity and Theft of Intellectual Property Act*) или *PROTECT IP Act*) тече от месеци.

[2] Мимеографът е машина патентована от Томас Едисон през 1876 г., която копира текст или други изображения, издълбани върху восъчна хартия, чрез мастило.

[3] P2P (*Peer-to-peer*) представлява разпределена мрежова архитектура, съставена от участници, които отдават част от своите ресурси (като например информация съхранявана върху дисковото пространство на компютър) директно на разположение на другите мрежови участници, без необходимост от централна мрежова инстанция (като сървър или траен хост). Участниците (*peers* – пиъри) са едновременно „снабдители“ и „потребители“ на ресурси.